

mohou státi působivými a kde poukázání a přiznání příslušných požitků jest vázáno na rozmanité podmínky, které musí býti splněny.

Nss neuznal tuto stížnost odůvodněnou, trvá na právním názoru, vysloveném a podrobně odůvodněném v nál. Boh. 3230 adm., že ustanovení odst. 2 zachovává nejen právo na vyšší požitky konkrétním aktem zaměstnanci již přiznané, nýbrž i nárok na to, aby až do té doby, kdy bude provedena nová všeob. celková úprava platů a požitků úředníků a zřizenců sjednocené obce pražské, byly jim zachovány všechny ony výhody, obsažené ve všeob. úpravách usnesených do 30. června 1919, které mají vliv na výměru požitků, a tedy zejména také příznivější počítání služební doby, jako podmínky pro dosažení požitků určité výše v úpravách těch zaměstnancům zajištěné.

Řídě se tímto právním názorem, nemohl soud shledati nezákonnost v tom, bylo-li nař. rozhodnutím vysloveno, že Dru A. H. náleží nárok na započítání 4 válečných roků, který jemu obcí K. V. na základě úpravy, usnesené nesporně do 30. června 1919, byl přiznán pro vyměření jeho služebních požitků, a bylo proto stížnost obce hl. města Prahy jako bezdůvodnou zamítnouti.

č. 3629.

O b e c n í s a m o s p r á v a: Jde-li o úhradu příspěvku obce na stavbu silnice, jejíž provedení bylo politickým úřadem uloženo obecnímu silničnímu výboru (Morava) podle zák. č. 322/1921, není ani třeba, aby obec měla, než se o úhradě usnese, schválený rozpočet ve smyslu § 13 finanční novely, ani nepřichází v úvahu rozvrh nákladu toliko na zájemníky podle § 25 fin. novely.

(Nález ze dne 19. května 1924 č. 3975).

V ě s: »Moravie«, akciová společnost pro průmysl železářského zboží a obchod v H. proti moravskému zemskému výboru v Brně o stavbu silnice.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Výměrem osp-é v O. z 23. října 1922 byl tamní okresní silniční výbor vyrozuměn, že smíšená komise, zřízená podle § 13 zák. z 12. srpna 1921 č. 322 Sb. o podpoře nezaměstnaných, uznala nutnost provedení nouzové stavby silnice H.-N., a vyzván, aby, obstaraje vypracování projektu, sjednal s oběma jmenovanými obcemi zajištění potřebných finančních prostředků a se stavbou dle možnosti co nejdříve započal.

V sezení obec. zast. v H. dne 20. listopadu 1922 předsedající podal zprávu, že stavba byla 16. listopadu již zahájena, aniž vyčkáno usnesení obce ohledně úhrady. Podle rozpočtu bude podíl obce na stavebních nákladech činiti asi 100.000 Kč. Přesnou výši skutečné potřeby nelze dosud určit, poněvadž jednání o rozvrhu stavebních nákladů není ještě skončeno. Příspěvek obce bude snad menší než 100.000 Kč, snad vyšší. Navrhuje se, aby obec uzavřela výpůjčku dodatečnou. Výpůjčka bude realizována postupně dle potřeby. Návrh tento přijat.

St-lka podala proti usnesení rekurs, v němž namítala, že výpůjčka usnesena, aniž tu byl pevný rozpočet, z něhož by bylo lze seznati výši potřeby a zatížení obcí vznikající, a s poukazem na § 25 ob. fin. nov. domáhala se dále, aby byla sprostěna přispívání na úhradu nákladu.

Nař. rozhodnutím zv — schvaluje zároveň výpůjčku obcí usnesenou — rekurs zamítl v prvním směru s odůvodněním, že obec. zast. je povinno postarati se o úhradu všech výdajů obce a svým usnesením jen vyhovělo předpisům § 15 nov. ze 7. února 1919 č. 76 Sb. a § 10 ob. fin. nov. z 12. srpna 1921 č. 329 Sb., v druhém bodu pak z důvodu, že stavba silnice, jejíž užívání je přístupno každému v obci a tedy i st-lce, je stavbou všeobecně pro celou obec prospěšnou, takže tu nelze mluvit o podniku, který by byl v ý h r a d n ě v zájmu jednotlivých vrstev občanstva nebo jednotlivých částí obce, nebo konečně jednotlivých občanů, jak to má na mysli § 25 ob. fin. nov.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí uvážil nss:

Stížnost se v prvním sporném bodu omezuje v podstatě na námitku, že nebyl předem sdělán a schválen rozpočet, z něhož by bylo lze zjistiti spolehlivě celý pravděpodobný náklad na stavbu sporné silnice.

Poněvadž požadavek, aby obec stanovila rozpočet na stavbu silnice, bylo by možno důvodně vznésti toliko tehdy, když by silnici zřizovala obec jako svoje podnikání, předpokládá stížnost patrně, že sporná silnice je silnice o b e c n í, jejíž stavbu podniká obec sama jako svoje zařízení. Předpoklad ten je však mylný. Silniční stavba, o niž tu jde, nebyla podniknuta obcí H., nýbrž okr. siln. výborem v O. na základě příkazu daného mu polit. úřadem ve smyslu § 13 zák. z 12. srpna 1921 č. 322 Sb. Předmětem usnesení obec. zast. v H. z 20. listopadu 1922 nebylo tedy zřízení nového podniku nebo zařízení o b e c n í h o, nýbrž toliko poskytnutí příspěvku z obecních peněz na podnikání silničního okresu. Za tohoto stavu nemá tu tedy § 14 ob. fin. nov., který pomýšlí toliko na podniky a zařízení o b c e, vůbec významu, a sluší případ posuzovati toliko podle § 10 cit. zák., který jedná o vydáních v rozpočtu neobsažených všeobecně. Tento paragraf však — jak pochopitelně — vyhotovení nějakého rozpočtu nepředpisuje, a je tedy bezdůvodná námitka stížnosti, že tu takového rozpočtu není.

V druhém bodě stížnost vytýká, že žal. úřad, zamítaje nárok st-lkou uplatňovaný, aby úhrada nákladu způsobeného příspěvkem obce na stavbu sporné silnice rozvržena byla toliko na interesenty po rozumu § 25 ob. fin. nov., a tedy s vyloučením st-lky, vykládá tento předpis nespřímně. Ani tuto námitku nss neshledal důvodnou.

Po názoru soudu totiž § 25 ob. fin. nov. může přijíti v úvahu toliko tehdy, když obec sama podniká nějaké zařízení, a to v zájmu určitého vymezeného okruhu interesentů. V daném případě — jak již shora na to poukázáno — nejde však o nějaké z a ř í z e n í o b c e, nýbrž o konkurenční příspěvek obce na stavbu silnice okresní. Konkurenčním faktorem je tu obec jako taková, příspěvek je povinností, která postihuje obec jako celek. Důsledně musí také celá obec nésti náklad na tento příspěvek a § 25 ob. fin. nov. nemá tu vůbec místa.

Bylo proto stížnost zamítnouti.